

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
Iranian Writers Association
(in Exile)

«نه به جنگ، دانشگاه پادگان نیست» بیانیه کانون نویسندگان ایران (در تبعید) (به مناسبت روز دانشجو و دستگیری دانشجویان)

در آستانه ۱۶ آذر، روز دانشجو، ماموران امنیتی و اطلاعاتی حکومت اسلامی ایران، ده ها فعال و رهبر جنبش دانشجویی را دستگیر و فضای پلیسی سنگینی را در محیط های دانشگاهی حاکم کرده اند. اما دانشجویان مبارز و آزادی خواه، نه تنها مرعوب این فضای پلیسی و رعب و وحشت نشده اند، بلکه برعکس مبارزه خود را نیز گسترش داده اند.

بیش از نیم قرن از واقعه ۱۶ آذر ۱۳۲۲، این روز اعتراض و اعتصاب دانشجویان علیه حکومت کودتای پهلوی و علیه ورود نماینده دولت آمریکا به ایران می گذرد. در یورش مأمورین حکومت نظامی به دانشکده فنی، سه دانشجو به نام های شریعت رضوی، قنجدی و بزرگ نیا که به همراه دیگر دانشجویان می خواستند از دانشگاه خارج شوند، در راهروی دانشکده تیر خوردند و جان سپردند. از آن تاریخ، به همت و نیروی دانشجویان دانشگاه ها را به سنگر آزادی خواهی تبدیل کردند و در مقابل حکومت دیکتاتوری پهلوی محکم و استوار ایستادند. دانشجویان در انقلاب ۵۷ در سرنگونی حکومت پهلوی نیز نقش فعال و موثری داشتند. ۱۶ آذر که به روز دانشجو معروف شد، به یک روز اعتراض عمومی علیه حاکمیت های دیکتاتوری ایران تبدیل گردید.

بسیاری از چهره های سرشناس فعال عرصه های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی، فعالین جنبش دانشجویی دوران حکومت پهلوی بودند و هنوز آثار شکنجه «ساواک» و زندان های این حکومت را فراموش نکرده بودند که بار دیگر اسیر شکنجه گران و زندان های حکومت اسلامی شدند.

حاکمان جدید حکومت اسلامی، از همان روزهای نخست به قدرت رسیدنشان، در جهت برقراری اختناق و سانسور و دیکتاتوری مطلق، سرکوب شدید و وحشیانه فعالان دانشجویان، زنان، کارگران، انجمن های دموکراتیک، احزاب و سازمان های سیاسی مخالف، بستن گروهی روزنامه ها، اعمال سانسور شدید بر کتاب و فیلم و ... فشار بر نویسندگان و روزنامه نگاران مترقی و برابری طلب، کشتار مردم گنبد و کردستان و ... ترور فعالین سیاسی و فرهنگی و ... حرکت کردند و تاکنون نیز در این جهت می تازند. سرکوب و هجوم به دانشگاه ها با هدف پاک سازی اساتید و دانشجویان سکولار و چپ و سوسیالیست و مذهبی کردن محیط و دروس دانشگاهی، حدایی دختر و پسر و ... «انقلاب فرهنگی»، این اقدام ضدعلمی و فرهنگی را به مرحله اجرا درآوردند. در ۱۸ تیر ۱۳۷۸، نیروهای سرکوبگر حکومت اسلامی در نزدیکی های صبح مغول وار به کوی دانشگاه های تهران و تبریز شبیخون زدند. در این یورش وحشیانه، دست کم یک دانشجو در تهران جان خود را از دست داد و صدها دانشجوی دیگر نیز در تهران و تبریز زخمی و دستگیر گردیدند. دانشجویان در مقابل این یورش غیرانسانی حکومت، به مدت پنج روز به اعتراض و تظاهرات دست زدند که سرانجام این حرکت نیز شدیداً سرکوب گردید و صدها دانشجو زخمی و یا دستگیر و زندانی شدند. از این تاریخ به بعد، جنبش دانشجویی ایران، وارد عرصه جدیدی شد و آن هم اعتراض آشکار دانشجویان آزادی خواه و چپ به کلیت حکومت اسلامی است. دانشجویان چپ و آزادی خواه و سکولار با شعارهای «مرگ بر دیکتاتور»، «احمدی نژاد پینوشه، ایران شیلی نمی شه»، «آزادی، برابری»، «دانشجو کارگر معلم اتحاد اتحاد» «دانشجو می میرد ذلت نمی پذیرد»، «لغو آپارتاید جنسی»، «سوسیالیسم یا بربریت»، «نه به جنگ، دانشگاه پادگان نیست»، «خروج نیروهای سرکوبگر از محیط دانشگاه ها»، «زندانی سیاسی آزاد باید گردد»، «لغو آپارتاید جنسی» و ... صدای اعتراض بر حق خود را در مقابل خودکامگی سران حکومت اسلامی رساتر کرده اند.

۱۸ تیر ۷۸، در واقع ادامه همان سیاست دیکتاتوری و تعرض نیروهای سرکوبگر حکومتی به محیط دانشگاه در ۱۶ آذر ۱۳۲۲ است. دانشجویان مبارزه، گرمی داشت این روزها را و یاد جان باختگان جنبش دانشجویی را با اعتراض بر علیه دیکتاتوری حکومت جانی و ارتجاعی اسلامی برگزار می کنند.

اکنون در مقطع ۱۶ آذر ۸۶، سران حکومت اسلامی از این حرکت اعتراضی دانشجویان آن چنان به وحشت افتاده اند که با دستگیری گسترده فعالین جنبش دانشجویی، در تلاشند مانع برگزاری اعتراضات دانشجویی در روز دانشجو شوند. از این رو، نیروهای امنیتی و لباس شخصی های خود را در دانشگاه و اطراف این مراکز علمی مستقر کرده اند و از روز یکشنبه سوم دسامبر ۲۰۰۷ تاکنون، حدود ۲۰ نفر از چهره های سرشناس جنبش دانشجویی را در شهرهای مختلف و به ویژه در تهران دستگیر و به نقاط نامعلومی انتقال داده اند. اسامی تعدادی از دانشجویان زندانی عبارتند از: میلاد معینی (دانشگاه مازندران)، بهرنگ زندی (دانشگاه مازندران)، حامد محمدی، انوشه آزادفر، ایلناز جمشیدی (ارتباطات، آزاد تهران مرکز)، احسان آزادفر، مهدی گرایلو (ژنو فیزیک، تهران)، نادر احسنی، سعید حبیبی، آرش پاکزاد، حسن معارفی، بهروز کریمی زاده، کیوان امیری الیاسی (کارشناسی ارشد صنایع، صنعتی شریف)، نسیم سلطان بیگی (ارتباطات، علامه)، علی

سالم، محسن ثقفی (موسیقی دانشگاه آزاد)، محسن غمین (پلی تکنیک)، روزبه صف شکن، روزبهان امیری (علوم کامپیوتر تهران) و... مهدی الله یاری دانشجوی مقطع کارشناسی ارزش دانشگاه صنعتی شریف روز شنبه ۱۲ آذر، به خاطر پخش یک نشریه قانونی توسط حراست این دانشگاه بازداشت شد. تهدید و بازداشت دانشجویان در تهران و شهرستان ها هم چنان ادامه دارد. همچنین اداره اطلاعات نیز جمعی از دانشجویان را احضار کرده است.

مامورین امنیتی و اطلاعاتی به تفتیش منازل دانشجویان دستگیر شده دست زدند و بخشی از وسائل شخصی آن ها را به عنوان سند و مدرک به غارت بردند.

هم زمان با ادامه بازداشت دانشجویان، ماموران امنیتی حکومت اسلامی، در یک حکومت نظامی اعلام نشده در دانشگاه تهران مستقر هستند، و در برخی موارد نیز با هدف بازرسی وسائل دانشجویان وارد خوابگاه های آن ها می شوند. نیروهای امنیتی دانشگاه های شهرهای دیگر را نیز به محاصره خود در آوردند تا شماری دیگر از فعالین جنبش دانشجویی را دستگیر و مانع مراسم های ۱۶ آذر شوند.

جنبش دانشجویی در ادامه این روند و در شرایطی که رقابت و کشمکش حکومت اسلامی با آمریکا و دیگر دولت های غربی بر سر بحران و برنامه هسته ای حکومت، مردم ایران را در هراس و نگرانی تهدیدات جنگی و تشدید محاصره اقتصادی قرار داده است، دانشجویان اولین اعتراض با شکوه خود را در مقطع ۱۶ آذر، روز ۱۲ آذر در مقابل دانشگاه تهران برگزار کردند.

دانشجویان مبارز و فعالین آزادی خواه و چپ، دیگر دانشگاه های تهران با وجود دستگیری های گسترده ۲ روز گذشته و فضای پلیسی حاکم بر دانشگاه ها، با فراخوانی علنی، روز سه شنبه ۱۲ آذر ماه مراسم گرامی داشت ۱۶ آذر با عنوان «نه به جنگ، دانشگاه پادگان نیست» را با شهامت و جسارت بی نظیری در مقابل دانشکده فنی دانشگاه تهران برگزار کردند.

صبح روز سه شنبه ۱۲ آذر ۸۶ و قبل از آغاز مراسم دانشجویان، ماموران امنیتی و لباس شخصی حکومت، با کنترل خیابان های اطراف دانشگاه تهران و جلوگیری از شرکت مردم و دانشجویان دیگر دانشگاه های تهران، در محوطه دانشگاه تهران نیز مستقر شده بودند و جمعی از فعالین دانشجویی را بازداشت کردند. اما صدها دانشجوی مبارز و جسور با در دست داشتن پلاکاردهایی که بر روی آن ها نوشته شده بود: «دانشگاه پادگان نیست»، «نه به جنگ»، «جنبش دانشجویی متحد جنبش کارگری و زنان»، «آزادی برابری»، «بازداشت، شکنجه و ترور فعالین اجتماعی محکوم است»، «دانشجوی زندانی آزاد باید گردد»، «ما از کارگران حمایت می کنیم»، در مقابل دانشکده فنی تجمع نمودند و مراسم خود را آغاز کردند.

دانشجویان در تریبون آزاد دانشجویی، با اشاره به دستگیری های باران و فعالان دانشجویی از سوی نیروهای امنیتی در طی روزهای اخیر، خواهان آزادی فوری همه دستگیر شدگان شدند.

در ادامه این مراسم، بیانیه دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب دانشگاه های تهران و چپ کارگری دانشگاه های ایران خوانده شد که با استقبال گرم دانشجویان روبرو گردید و سپس دانشجویان به سوی در اصلی دانشگاه تهران راهپیمایی کردند و در مسیر خود نیز سرود «انترناسیونال»، سرود همبستگی طبقه کارگر را خواندند.

دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب دانشگاه های تهران نیز اعلام کرده اند که تا آزادی رفقاییشان از پای نخواهند نشست.

این حرکت اعتراضی دانشجویان بر علیه تبلیغات و فعالیت های ماجراجویانه اتمی حکومت اسلامی و تهدیدات آمریکا و متحدانش، در حالی برگزار شد که در همان روز تلویزیون حکومت اسلامی، سخنان احمدی نژاد، رئیس جمهوری در ایلام را پخش کرد. «آقای احمدی نژاد گفت: «بر همه کسانی که با شعار و بهانه دروغ سلاح هسته ای، چند سال فضای دنیا را پر از تهدید و التهاب و نگرانی کردند تیر خلاص زدیم.» بنابراین، احمدی نژاد، هم به «تیر خلاصی زنی» خود در گذشته اقرار کرد و هم با تهدید به آدمکشی، مخالفین فعالیت اتمی حکومت و هرگونه جنگ و به ویژه دانشجویان را بترساند؟! وی، از زمانی که به قدرت رسید، سرکوب های سیاسی و فشارهای اقتصادی را تشدید کرد. علاوه بر واگذاری بسیاری از شاهراگ های اقتصادی کشور به سپاه پاسداران، مهم ترین پست ها و ارگان های حکومتی را نیز در اختیار سپاه پاسداران قرار داد. بسیاری از وزرای دولت احمدی نژاد، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، فرماندارها، شهردارها و استاندارها و... همانند خودش سابقه خدمت در سپاه و سابقه سرکوب و کشتار و ترور دارند. و این یعنی که، یک مشت تروریست و مرتجع بر کشور ما حکمرانی می کنند و امنیت و آرامش و یک زندگی درخور انسان و شایسته را از اکثریت ۷۵ میلیون شهروند ایرانی سلب کرده اند.

فقر اقتصادی و اختناق سیاسی در جامعه ایران، به حد و مرز غیرقابل تحملی رسیده است. به لحاظ اقتصادی، گرانی و تورم کمرشکن شده است. اکنون بهای یک شانه تخم مرغ به ۲۰ هزار ریال رسیده است. به گزارش خبرگزاری حکومتی فارس (۱۴ آذر ۸۶)، «بهای تخم مرغ در حالی به ۱۲۰ تومان در هر عدد رسیده است که هفته های گذشته هر عدد تخم مرغ ۱۰۰ تومان بود.» مدت هاست که گوجه فرنگی به طلای قرمز معروف شده است. بنابراین، حتی یک املت ساده نیز از سفره کم رنگ مردم محروم رخت بر بسته است. نماینده مجلس شورای اسلامی از کرمانشاه، ۱۲ آذر ۸۶، با استناد به یک تحقیق علمی صورت گرفته در «دانشگاه تربیت مدرس»، گفت: «بر اساس این تحقیق ۹۵ درصد مردم ایران برای امرار معاش رنج ناشی از معیشت دارند که به واسطه آن استرس زیادی به خانواده ها وارد می شود.»

سانسور و اختناق سیاسی نیز روز بروز تشدید می گردد. گزارشگران بدون مرز دستگیری وب نگار جلوه جواهری، عضو تحریریه سایت تغییر برای برابری، نشریه اینترنتی مدافع حقوق زنان و امید احمد زاده روزنامه نگار روزنامه های دیدگاه و ناسو را محکوم کرد. جلوه جواهری، در تاریخ ۱۲ اسفند ماه سال گذشته نیز به همراه ۲۴ تن دیگر از روزنامه نگاران و مدافعان حقوق زنان که در اعتراض به محاکمه و تعقیب قضایی ۵ فعال زن در برابر دادگاه انقلاب اسلامی تجمع کرده بودند، توسط ماموران امنیتی دستگیر شده بود. وی برای روز ۲۷ آذر ماه نیز در رابطه با این پرونده به دادگاه احضار شده است.

مریم حسین خواه، روزنامه نگار و وب نگار عضو تحریریه روزنامه های آنلاین زنستان و تغییر برای برابری که در روز یکشنبه ۲۷ آبان ماه دستگیر شد، هم چنان در زندان اوین بسر می برد. «اتهامات» این وب نگار نیز از سوی دادسرای ویژه امنیت «تشویش اذهان عمومی، تبلیغ علیه نظام، نشر اکاذیب از طریق انتشار اخبار کذب در زنستان و تغییر برای برابری» اعلام شده و از سوی مقامات قضایی برای وی نیز قرار وثیقه ۱۰۰ میلیون تومانی صادر شده است.

گزارشگران بدون مرز، یاد آور می شود که ایران از جمله کشورهای سرکوبگر در عرصه اینترنت است و در لیست ۱۲ کشور «دشمنان اینترنت» در جهان قرار دارد. در این کشور در طی سال گذشته بیش از ۱۰ میلیون صفحه اینترنت به بهانه داشتن محتوای «غیرقانونی و مغایر با عفت عمومی» مسدود شده است. مقامات حکومت اسلامی ایران، برای جلوگیری از بارگیری فیلم و موسیقی و اطلاعات مورد نیاز بر روی سایت های کاربران ایرانی را از اینترنت با سرعت بالا محروم کرده اند. با ۱۵ روزنامه نگار و وب نگار زندانی، ایران بزرگ ترین زندان روزنامه نگاران در خاورمیانه است.

همچنین محمود صالحی، از رهبران سرشناس جنبش کارگری ایران، در حالی که یک کلیه اش کار نمی کند و کلیه دیگر آن نیز زیر ۲۵ درصد کار می کند، زندانی است و از معالجه وی جلوگیری می شود. منصور اسانلو، رییس سندیکای شرکت واحد، با وجود این که بینایی یکی از چشم هایش کم تر شده است و نیاز فوری به معالجه دارد، در زندان به سر می برد. و علاوه بر این ها، در هفته های گذشته تعداد دیگری از فعالین کارگری دستگیر و زندانی شده اند.

روز پنجشنبه ۱۳۶۸/۷/۲۶، ساعت ۹ صبح، دو مامور موتورسوار حکومت اسلامی با لباس شخصی، مجید حمیدی، فعال کارگری را در نزدیکی خانه خودش در شهر سمنان مورد سوء قصد قرار دادند و وی را زخمی کردند. در این اقدام تروریستی، ۸ گلوله به «مجید حمیدی» اصابت کرد، برای مداوا سریعاً به بیمارستانی در تهران منتقل گردید. حکومت اسلامی ایران، در طول بیست و هشت سال حاکمیت خود، صدها تن از فعالین سیاسی و فرهنگی را در داخل و خارج کشور ترور کرده است.

بنا به گزارش روزنامه اعتماد، روزنامه کروی رییس سابق مجلس شورای اسلامی، ۱۲ آذر ۸۶، «حکم زنی (اعظم) که پس از تبرئه از سنگسار به ۱۰۰ ضربه شلاق محکوم شده بود روز گذشته در اجرای احکام دادسرای جنایی تهران اجرا شد.

این ها فقط نمونه هایی از فشارهای اقتصادی و اختناق سیاسی و جنایت های حکومت اسلامی بر علیه مردم ایران، بر علیه فعالین جنبش های اجتماعی و روزنامه نگاران و نویسندگان و هنرمندان است.

پی شک اولین و بدیهی ترین عوارض فقر اقتصادی و خفقان و سانسور و سرکوب های سیاسی، گسترش آسیب های اجتماعی از تن فروشی، کلیه فروشی و... گرفته تا خودکشی است. سایت حکومتی جهان، ۱۲ آذر ماه ۸۶، خبر تکان دهنده ای از خودکشی در میان دانشجویان را انتشار داد. بر اساس بررسی های انجام شده از سوی دفتر مشاوره وزارت علوم، «خودکشی» دومین علت اصلی مرگ دانشجویان ایرانی است. طبق گفته های رییس حراست کل وزارت علوم، از هر ۲۸ مورد خودکشی دانشجویی، ۷ مورد مربوط به پسران و ۲۱ مورد مربوط به دختران است. شاید کمی غیرقابل باور باشد، اما بر اساس آمار اعلام شده از سوی نهادهای دولتی، سالانه ۴۲۰۰ دانشجوی ایرانی خودکشی می کنند.

در چنین شرایطی، مسلماً تلاش و مبارزه برای برقراری صلح و آرامش، آزادی و برابری، و تامین خواست های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، صلح دوستی و فرهنگی مردم ایران، جدا از تشدید مبارزه و سازمان یابی جنبش های اجتماعی بر علیه حکومت اسلامی و پایان دادن به عمر دیکتاتوری، سانسور و اختناق و فقر و فلاکت اقتصادی نیست.

اکنون گرایش چپ و سوسیالیستی و سکولار در درون دانشگاه ها با مباحث و شعارهای برابری طلبانه و عدالت خواهانه به مبارزه خود بر علیه حکومت سرکوبگر و تروریست اسلامی شفافیت بیش تری داده اند و در مقابل گرایش سازشکار و لیبرالیسم طیف تحکیم وحدت، نهضت آزادی و غیره صف قدرتمندی را به وجود آورده اند. این گرایش بر وحدت و همبستگی با جنبش های اجتماعی دیگر هم چون جنبش زنان و کارگران تاکید می کند تا با اتحاد و همبستگی جنبش های اجتماعی حق طلب، یک صف قدرتمند و سراسری بر علیه حکومت اسلامی، سازمان دهی شود.

دانشجویان برای تحمیل مطالبات خود به حکومت اسلامی، مبارزه سخت و دشواری را پیش می برند از جمله این مطالبات عبارتند از: ۱. آزادی فعالین دانشجویی در بند؛ ۲. انحلال کمیته سرکوب (شورای انضباطی دانشگاه)؛ ۳. حق برپایی تشکل های مستقل دانشجویی؛ ۴. تعطیلی نهادهای غیر دانشجویی مستقر در

دانشگاه؛ ۵. برچیده شدن فضای پلیسی دانشگاه؛ ۶. لغو توقیف نشریات دانشجویی؛ ۷. رفع تعلیق فعالیت کانون‌های فرهنگی و هنری و...

اکنون به جرات می‌توان گفت که سیاست‌های سلطه‌گری و ارتجاعی حکومت اسلامی در محیط‌های دانشگاهی شکست خورده است. هجوم اخیر مأموران امنیتی و انتظامی حکومت اسلامی به دانشگاه و دستگیری فعالین جنبش دانشجویی نیز قبل از هر چیز ضعف و زبونی و شکست این حکومت در دانشگاه‌ها را به نمایش می‌گذارد. زیرا دانشجویان آزادی‌خواه، سکولار، چپ و سوسیالیست آشکار و صریح و با جسارت بی‌نظیری به مخالفت با کلیت این حکومت برخاسته و عزم کرده‌اند مبارزه خود را در همبستگی با جنبش‌های اجتماعی برابری طلب دیگر، به بطن جامعه بکشانند تا از این طریق، در تحولات سرنوشت‌ساز تاریخی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ایران در جهت برقراری یک جامعه نوین آزاد و برابر و علانه با معیارها و ارزش‌های انسانی علمی و اجتماعی نقش موثری ایفا کنند.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، ضمن گرامی‌داشت ۱۶ آذر، روز دانشجو، قاطعانه از مبارزه دانشجویان و مردم آزادی‌خواه دفاع می‌کند و دستگیری فعالین و رهبران جنبش دانشجویی را شدیداً محکوم می‌نماید.

ما، از اعضای کانون و فعالین دانشجویی و اساتید مترقی دانشگاه‌ها، روزنامه نگاران و هنرمندان، سازمان و احزاب برابری طلب، و از همه تشکل‌ها و نهادهای دموکراتیک ایرانی خارج کشور می‌خواهیم که از همه سازمان‌ها و نهادهای مدافع حقوق بشر و آزادی‌خواه در سراسر جهان بخواهند که سیاست وحشیانه حکومت اسلامی را به دلیل سرکوب جنبش‌های اجتماعی، به ویژه دانشجویی و دستگیری فعالین این جنبش محکوم کنند و خواهان آزادی فوری دستگیرشدگان و همه زندانیان سیاسی و آزادی قلم و بیان و تشکل شوند.

گرامی باد ۱۶ آذر روز دانشجو!

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
آذر ۱۳۸۶ - نوامبر ۲۰۰۷

kanoon_dt@yahoo.com

www.iwae.org